

Παροχή πληροφοριών από ανεξάρτητες αρχές

1. Το δικαίωμα της αίτησης παροχής πληροφοριών από ανεξάρτητη αρχή καλύπτεται συνταγματικά από το δικαίωμα του αναφέρεσθαι (άρθρο 10 Σ.). Στη συνταγματική διάταξη χρησιμοποιείται ο ευρύς όρος “αρχές”, στο περιεχόμενο του οποίου εντάσσεται κάθε διοικητική αρχή, επομένως και κάθε ανεξάρτητη διοικητική αρχή.

2. Κατά τη διάταξη 10 παρ. 3 Σ., “η αρμόδια αρχή υποχρεούται να απαντά σε αίτηση πληροφοριών, εφόσον αυτό προβλέπεται από το νόμο”. Αν η παροχή πληροφοριών δεν προβλέπεται ρητά από το νόμο, η αρχή δεν υποχρεούται, αλλά πάντως έχει την ευχέρεια να απαντά. Αν τώρα μία πληροφορία χαρακτηρίζεται “απόρρητη” (δηλαδή είτε περιορίζεται είτε απαγορεύεται εντελώς η δημοσιοποίησή της), είναι ορθότερο να δεχθεί κανείς ότι η αρχή διατηρεί την παραπάνω ευχέρεια. Η αντίθετη λύση θα αγνοούσε το ενδεχόμενο (ακραίο ίσως, αλλά λογικά υπαρκτό) να θιγούν θεμελιώδη δικαιώματα ή ακόμη και η ανθρώπινη αξία εκείνου που ζητά την πληροφορία. Η αρχή μπορεί, λοιπόν, να σταθμίζει το συμφέρον να τηρηθεί απόρρητη ως προς ορισμένον αποδέκτη η πληροφορία, με το δικαίωμα του αναφέρεσθαι του τελευταίου (και ενδεχομένως άλλα θεμελιώδη δικαιώματά του, που εξαρτώνται στην προκειμένη περίπτωση από αυτό).

3. Η παραπάνω λύση ισχύει στην απλή της μορφή, όταν το απόρρητο είναι δημόσιο. Όταν, αντίθετα, το απόρρητο είναι ιδιωτικό, τότε πρέπει να διακρίνουμε:

α) Αν η πληροφορία αφορά τρίτον, τότε η στάθμιση είναι περισσότερο σύνθετη, αφού πρέπει να ληφθεί υπόψη και η προστασία της ιδιωτικής ζωής του τρίτου.

β) Αν η πληροφορία αφορά τον αιτούντα, τότε η αρχή δεν έχει λόγο να αρνηθεί την απάντηση σε αυτόν, αφού στην πραγματικότητα δεν τίθεται καν θέμα στάθμισης.

(Για όλα τα παραπάνω βλ. στην ίδια κατεύθυνση και Δαγτόγλου, Ατομικά Δικαιώματα Β', σ. 1180 - 1181).